

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

ГЛАВА VI

ВЪ БОРИСОВАТА ГРАДИНА

Летѣха дълго надъ Бояна,
надъ Драгалевци, Дървеница
съсь металическата птица —
аероплана.

Следъ туй обърнаха назади.
Внезапно Малчо викъ нададе:
— Крачуне! Ей-го по шосето
прасето!

Слѣзни да сиго вземешъ, братко!
По-скоро! Знаешъ какъ е
сладко! —

Крачунъ мълчеше. Но катъ зина,
каза: „бензина!“
Тазъ птица знайдалечъ и близко,
хвърчи високо и на низко,
но безъ бензинъ въ резервуара
не кара!

Тогавъ спуснаха се бавно,
клатушкайки се плавно-плавно,

и нейде на една поляна
оставиха аероплана.

Малчо

— Ами прасето? — Пакъ изчез-
нало!
Въвв нѣкоя торба е влѣзнало!

Крачунъ

— Прасето ли? Недей го жалити!
ще го потърсимъ утре въ ха-
литѣ. . .

*

— Сега да влѣземъ, Малчо,
двама
въ градината на царъ Бориса,
да видимъ тамъ що има-нѣма
и хората какви сж.

— Съгласенъ съмъ каквото ка-
жешъ,
между приятели тъй става;